

Őszi versenyek

Akárki fedezte is fel a televízió számára a sok népszerű Krúdy-mű közül a félig-meddig elfeledett *Őszi versenyeket*, a forgatókönyvíró Kari Mária, a dramaturg Mészöly Tibor vagy maga a rendező, Zsurzs Éva, netalán egy a címlapon meg nem nevezett irodalomtörténész, felfedezéséért ünneplést érdemel most, a film bemutatója után. S nemcsak azért, mert ritka tömör összefoglalója ez a rövid, kevés kiadást megért elbeszélés Krúdy Gyula írásművészetének jellemzőiről, de azért is, mert televízióra illő műre talált az *Őszi versenyekben*. A történet lekerekített rövidsége, kevés szereplője, múltidéző, látomásos emlékezése kiválóan alkalmazható a képernyő adottságaihoz, feltéve persze, hogy értő rendező munkája a filmrevitel. És Zsurzs Éva értő és ihletett rendezője volt a Krúdy-műnek. Csipetnyit kiegészítette más írások jellegzetes leírásával, monológjalval az eredeti elbeszélést, de ez nem vált kárára a Tanácsköztársaság bukása utáni külső és belső zavarokkal küzdő Krúdy kisembersírató históriájának. Az író képekkel, metaforákkal gazdag jellemző stílusát értően és finoman mozgókénekre változtatta a rendezés. Bár *Bornyai Gyula* operatőr képzőművészeti ihletettséggű, Antonioni nagyfilmjeihez méltó látványú felvételei az őszi ligetről lassították a történet kibontakozását, késleltették kissé a befejezést is, a látvány melankolikus szépsége kárpótolta a nézőt a cselekmény elábrándozó lassúságáért. Ben, az elcsapott zoké szerepében *Garas Dezső* gyarapította tévéremeklései számát, s mellette a képernyőn ritkán látható *Szegedi Erika* nemcsak szépségével, de művészi erejével is tündökölt.

Lőcsei Gabriella